

Nr 102.

Ankom till riksdagens kansli den 8 maj 1936 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till fångvården m. m. jämte i ärendet väckta motioner.

(3:e avd.)

1:o **Nedläggande av vissa kronohäkten.** I en den 28 februari 1936 dagtecknad proposition, nr 156, har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen (punkt 1, sid. 4—12, av det vid propositionen fogade utdraget av statsrådsprokollat över justitiedepartementens ärenden för samma dag) att medgiva, att kronohäktena i Norrtälje, Karlshamn, Ängelholm och Uddevalla må, i sammanhang med häktenas nedläggande såsom fångvårdsanstalter i enlighet med ett av särskilda sakkunniga framlagt förslag, från och med den 1 juli 1936 överlåtas, ett vart häkte till den stad i vilken häktet är beläget.

Inledningsvis har i propositionen berörts det allmänna spørsmålet om fångvårdens anstaltsbehov och dettas tillgodoseende under den närmaste framtiden. Efter en redogörelse för de nuvarande statliga fångvårdsanstalterna och de brister, som vidlåda desamma, yttrar departementschefen bland annat följande.

Ur ekonomisk och administrativ synpunkt är det givetvis önskvärt, att fångbehandlingen koncentreras till ett mindre antal anstalter. Den ifrågasatta nedläggningen av kronohäktena i Norrtälje, Karlshamn, Ängelholm och Uddevalla utgör ett led i strävandena för en sådan koncentring. Utredning torde snarast böra verkställas angående möjligheten att nedlägga jämväl andra fångvårdsanstalter än de nyssnämnda. Vissa förberedande undersökningar i sådan riktning ha för övrigt redan blivit anställda.

För närvarande föreligger ett stort behov av att få gamla och omoderna fångvårdsanstalter ersatta med nya anstalter, som kunna möjliggöra en mera tidsenlig och effektiv fångbehandling än som med nuvarande bristfälliga lokala anordningar kan åstadkommas. Nybyggnadsbehovets omfattning nödvändiggör upprättandet av en plan, som kan genomföras successivt.

Det behov, som först måste tillgodoses, följer av den nya lagstiftningen angående ungdomsfängelse. Enligt det förslag, som i avseende härå föreligger, skulle den nya anstalten förläggas till Skenäs kungsgård i Östra Husby socken, Östergötlands län. Det är avsett att de särskilda mottagnings- och isoleringsavdelningar, som erfordras för den nya anstalten, skola kunna förläggas till någon av de närbelägna fångvårdsanstalterna. Därvid har i första rummet ansetts böra ifrågakomma centralfängelset i Norrköping, vilket dock ej kan komma till användning för detta ändamål förrän ny vårdanstalt inrättats för förminskat tillräkneliga förbrytare. Å Norrköpingsanstalten skulle då kunna mottagas även andra ungdomliga förbrytare än sådana som ådömts ungdomsfängelse, varigenom straffängelserna i Uppsala och Gävle

skulle frigöras från ungdomliga förbrytare och kunna nedläggas eller tagas i anspråk för annat fångvårdsändamål.

Såsom ett andra led i nybyggnadsplanen torde böra följa anordnandet av en ny förvarings- och interneringsanstalt samt i samband därmed en ny sinnessjukanstalt för fångvården. Då klientelet på förvaringsanstalten och klientelet på interneringsanstalten förete flera likheter samt det ur administrativ och organisatorisk synpunkt skulle vara fördelaktigt att sammanföra dessa båda grupper till en gemensam anstalt — om ock med särskilda avdelningar — torde möjligheten av en sådan åtgärd böra undersökas. Det synes antagligt, att i anslutning till denna anstalt jämväl skall kunna förläggas det nya sinnessjukhus, som erfordras såsom ersättning för de till vanliga fängelsebyggnader förlagda sinnessjukavdelningarna vid fångvården. Till detta nya sinnessjukhus skulle för observation eller vård hänvisas straffrifyrkklarade samt sinnessjuka och abnorma fångar, varjämte det borde fungera såsom undersökningsinstitution för tilltalade. Frågan om anordnandet av en anstalt sådan som den nu angivna är redan föremål för behandling. Sedan särskilda sakkunniga tillkallats för att bland annat verkställa utredning rörande frågan om revision av förvarings- och interneringslagarna, har nämligen Kungl. Maj:t genom beslut den 25 oktober 1935 uppdragit åt fångvårdsstyrelsen att i samråd med de sakkunniga verkställa förberedande utredning angående anordnandet och lämpliga förläggningen av en anstalt avsedd att ersätta de nuvarande anstalterna för förvarade och internerade ävensom angående möjligheten att i anslutning till en sådan anstalt inrätta en sinnessjukavdelning för fångvården.

Såsom ett tredje led i nybyggnadsplanen återstår sedan uppförandet av ett eller eventuellt två nya centralfängelser. Denna fråga tarvar uppenbarligen särskild och ingående utredning, innan något uttalande kan göras angående sättet och tidpunkten för dess lösande.

Frågan om nedläggandet av kronohäktena i Norrtälje, Karlshamn, Ängelholm och Uddevalla har varit föremål för utredning genom särskilda sakkunniga. Dessa hava på ort och ställe förhandlat med representanter för städerna och de tingshusbyggnadsskyldige, varvid vissa preliminära uppgörelser träffats. Den 19 december 1935 hava de sakkunniga avlämnat berättelse rörande den verkställda utredningen. Yttranden hava sedermera infordrats från de städer och domsagor, som beröras av nedläggandet, ävensom fångvårdsstyrelsen. Därvid hava reservationer mot nedläggandet av kronohäktena i Ängelholm och Uddevalla uttalats av vissa tingshusbyggnadsskyldige. Beträffande kronohäktet i Karlshamn hava tingshusbyggnadsskyldige i Bräkne och Listers härader framställt yrkanden om att bliva befriade från skyldighet att till Karlshamns stad utgiva viss i den föreslagna överenskommelsen stadgad ersättning för användande av rådhusrättens lokaler vid rannsakingar med häktade m. m. I övrigt har någon mera väsentlig erinran ej framkommit.

Närmare redogörelse för innehållet i de sakkunnigas förslag och de däröver avgivna yttrandena återfinnes i propositionen å sid. 6—11.

Departementschefen har i ärendet anfört bland annat följande.

Ifrågavarande fyra kronohäkten ha otvivelaktigt numera icke någon som helst betydelse för den egentliga fångvården. Att de bibehållits så länge som skett torde huvudsakligen ha berott därpå att de tillgodosett det lokala behovet av rannsakingshäkten, varjämte beträffande kronohäktena i Norrtälje och Uddevalla tillkommer, att de inrymma lokaler för hållande av rannsakingar.

ningar. Ett par av häktena ha även på senare tid använts för avtjänande av bötesförvandlingsstraff, men med de goda kommunikationer, som nu finnas, kunna bötesfångar transporteras till andra fångvårdsanstalter utan att därigenom någon större ökning i transportkostnaderna uppkommer. Kostnaderna för häktenas drift äro i allt fall i förhållande till fångantalet så stora, att de något ökade utgifter för fångtransporter och för rättegångsbiträdens resor, som kunna uppkomma vid häktenas nedläggande, icke kunna motivera häktenas bibehållande. Häktenas nedläggande på de villkor, som föreslagits av de sakkunniga, medför ej annan rubbning i nu bestående förhållanden beträffande rannsakingars hållande än att respektive städer — i stället för staten — tillhandahålla arrestlokaler och i visst fall, där kronohäkte även inrymt rannsakinglokal, sådan lokal. Jag anser mig alltså med hänsyn till den utredning, som förebragts, böra förorda häktenas nedläggande enligt de sakkunnigas förslag från och med den 1 juli 1936. Beträffande den föreslagna överlåtelsen av kronohäktena — i förekommande fall med tillhörande tomt — till städerna må framhållas, att samtliga häkten äro gamla och enligt vad de sakkunniga meddelat knappast värda rivningskostnaden. På grund av häktenas speciella byggnadssätt kunna de enligt vad som framgått vid de sakkunnigas förhandlingar med de lokala myndigheterna knappast användas för annat ändamål. I likhet med de sakkunniga finner jag således, att alla skäl tala för att staten till förmån för städerna avstår sin äganderätt till ifrågavarande kronohäkten. Genom att bliva befriad från skyldigheten att hålla häktena kommer staten att göra en årlig besparing, som kapitaliserad betydligt överstiger värdet av häktena. De reservationer beträffande nedläggandet, som framkommit från vissa tingshusbyggnadsskyldige, torde icke kunna tillmätas någon betydelse vid det förhållandet att, såvitt angår ifrågavarande tingshusbyggnadsskyldige, nedläggandet ej medför någon ökad tunga eller någon olägenhet, som kan av dem åberopas. Vad särskilt angår de tingshusbyggnadsskyldige i Bräkne och Listers härad torde böra framhållas, att staden Karlshamn enligt de sakkunnigas, av staden godkända förslag till överenskommelse förbundet sig gentemot tingslagen att upplåta rannsakinglokal i rådhuset och lokaler för de häktades förvaring i omedelbart sammanhang med rannsakingarna utan annan ersättning än den som för underhåll av dessa lokaler nu från de tingshusbyggnadsskyldige i Bräkne härad utbetalas till fångvården.

Utskottet, som anser sig sakna anledning att i detta sammanhang ingå på prövning av den inledningsvis berörda planen för tillgodoseendet av fångvårdens anstaltsbehov under den närmaste framtiden, finner i likhet med departementschefen vägande skäl tala för ett nedläggande av ifrågavarande kronohäkten. De förslag till överenskommelser mellan staten och vederbörande kommunala myndigheter, som i sådant syfte uppgjorts av de sakkunniga, synas utskottet väl ägnade att läggas till grund för berörda åtgärds vidtagande. Utskottet tillstyrker förty, att äganderätten till kronohäktena ifråga överlämnas till vederbörande städer på de villkor, som de sakkunniga föreslagit.

Utskottet.

Under åberopande härav får utskottet hemställa,

att riksdagen må medgiva, att kronohäktena i Norrtälje, Karlshamn, Ängelholm och Uddevalla må, i sammanhang med häktenas nedläggande såsom fångvårdsanstalter i enlighet med det av särskilda sakkunniga framlagda förslaget,

från och med den 1 juli 1936 överlåtas, ett vart häkte till den stad i vilken häktet är beläget.

2:o) **Avlöningar till befattningshavare hos fångvårdsstyrelsen.** I propositionen nr 1, angående statsverkets tillstånd och behov under budgetåret 1936/1937, har Kungl. Maj:t under andra huvudtiteln, innefattande anslagen till justitiedepartementet, föreslagit riksdagen (punkt 35, sid. 86 och 87, av det vid propositionen fogade utdraget av statsrådsprotokollet över justitiedepartementens ärenden) att, i avbidan på särskild proposition i ämnet, till Avlöningar till befattningshavare hos fångvårdsstyrelsen för budgetåret 1936/1937 beräkna ett förslagsanslag av 204,600 kronor.

I förevarande proposition, nr 156, har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen (punkten 2, sid. 12—15) att

dels fastställa av departementschefen förordad avlöningsstat för fångvårdsstyrelsen, att tillämpas tillsvidare från och med budgetåret 1936/1937,

dels ock till Avlöningar till befattningshavare hos fångvårdsstyrelsen för budgetåret 1936/1937 anvisa ett förslagsanslag av 204,600 kronor.

För innevarande budgetår är för ifrågavarande ändamål i riksstaten uppfört ett anslag av 196,100 kronor. För nästa budgetår föreslås, att anslagsposten till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal höjes med 5,000 kronor till 21,500 kronor, varav skulle belöpa 20,500 kronor å grundavlöningar m. m. och 1,000 kronor å avlöningsförhöjningar m. m. Vidare föreslås, att anslagsposten till särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän ökas med 3,500 kronor, avseende provisoriskt dyrortstillägg.

Utskottet. Kungl. Maj:ts förslag har icke givit utskottet anledning till erinran. Utskottet hemställer därför,

att riksdagen må

a) fastställa följande avlöningsstat för fångvårdsstyrelsen, att tillämpas tillsvidare från och med budgetåret 1936/1937:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat,		
förslagsvis	kronor	156,800
2. Avlöning till tjänsteman å extra stat, för-		
slagsvis	»	10,600
3. Arvoden och särskilda ersättningar, bestäm-		
da av Kungl. Maj:t	»	7,200
4. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal:		
a) Grundavlöningar m. m.	kronor	20,500
b) Avlöningsförhöjningar m.		
m., förslagsvis	»	1,000
		21,500
5. Särskilda löneförmåner till ordinarie och		
icke-ordinarie tjänstemän, förslagsvis	»	8,500

Summa kronor 204,600;

b) till *Avlöningar till befattningshavare hos fångvårdsstyrelsen* för budgetåret 1936/1937 anvisa ett förslagsanslag av 204,600 kronor.

3:o) **Avlöningar till befattningshavare å fångvårdsstaten.** Kungl. Maj:t har i proposition nr 1 (punkt 36, sid. 87) föreslagit riksdagen att, i avbidan på särskild proposition i ämnet, till *Avlöningar till befattningshavare å fångvårdsstaten* för budgetåret 1936/1937 beräkna ett förslagsanslag av 2,716,000 kronor.

I propositionen nr 156 har Kungl. Maj:t därefter föreslagit riksdagen (sid. 15—30) att

dels godkänna av departementschefen förordad personalförteckning för fångvårdsstaten,

dels fastställa av departementschefen förordad avlöningsstat för fångvårdsstaten, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1936/1937,

dels ock till *Avlöningar till befattningshavare å fångvårdsstaten* för budgetåret 1936/1937 anvisa ett förslagsanslag av 2,714,000 kronor.

Fångvårdsstatens avlöningsanslag är för innevarande budgetår uppfört med 2,692,000 kronor.

För nästa budgetår föreslår Kungl. Maj:t, att två i samband med nedläggandet av kronohäkterna i Norrtälje, Karlshamn, Ängelholm och Uddevalla frigjorda befattningar som kronohäktesföreståndare av 2:a klass (B 15) indragas. En tredje befattning av detta slag skulle däremot överflyttas till fångkolonien å Singeshult under benämningen föreståndare, medan den där placerade uppsyningsmanstjänsten (B 10) skulle överföras till centralfängelset å Långholmen. Övriga vid förenämnda kronohäkten placerade ordinarie befattningar föreslås likaledes överflyttade till andra fångvårdsanstalter. Vid bifall till detta förslag skulle anslagsposten till *avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat* kunna nedsättas med 9,800 kronor.

Anslagsposten till *arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t*, föreslås å ena sidan sänkt med dels 8,100 kronor till följd av förenämnda kronohäkstens nedläggande, dels ock 4,000 kronor, avseende kostnad för renskrivning av rättspsykiatriska utlåtanden av fängelseläkare. Å andra sidan förordas en höjning med 4,800 kronor för att bland annat möjliggöra ökat arvode till fängelseläkaren för kroppssjukvården vid centralfängelset å Långholmen ävensom anställande under nästa budgetår av ett biträde åt sinnessjukläkaren vid centralfängelset å Härlanda. Ifrågakarande anslagspost skulle i enlighet härmed minskas med 7,300 kronor.

Anslagsposten till *avlöningar till övrig icke-ordinarie personal* föreslås dels sänkt med 13,100 kronor, motsvarande lön till en uppsyningsmanstjänst och fyra vaktkonstapeltjänster, vilka skulle indragas i samband med förenämnda kronohäkstens nedläggande, dels ock höjd med

30,300 kronor, avsedda för viss personalförstärkning vid centralfängelset å Långholmens sinnessjukavdelning samt vid den till centralfängelset i Norrköping förlagda vårdanstalten för förminskat tillräkneliga förbrytare. Nettoökningen å denna anslagspost skulle alltså uppgå till 17,200 kronor, varav 16,200 kronor beräknas åtgå för grundavlönningar m. m. och 1,000 kronor för avlöningsförhöjningar m. m.

Slutligen föreslås anslagsposten till särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän höjd med 21,900 kronor, avseende provisoriskt dyrortstillägg.

I förhållande till gällande avlöningsstat utvisar alltså Kungl. Maj:ts förslag en ökning med $(17,200 + 21,900 - 9,800 - 7,300)$ 22,000 kronor. Anslaget slutsumma skulle sålunda bliva $(2,692,000 + 22,000)$ 2,714,000 kronor.

I samband med Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag har utskottet till behandling förehaft två likalydande motioner, väckta den ena, nr 317, inom första kammaren av herr *T. Ström* m. fl. och den andra, nr 657, inom andra kammaren av herr *H. Norling* m. fl., vari hemstälts,

att riksdagen måtte besluta att arbetstiden för den vid fångvården anställda tjänstepersonalen i lönegraderna 1—10 bestämmes till 218 timmar per 30 dagar;

att i anledning därav den i proposition nr 156 föreslagna personalstaten för fångvården utökas med 5 överkonstaplar, 50 extra ordinarie vaktkonstaplar och 3 extra ordinarie vaktfruar; samt

att i sagda proposition upptaget belopp till avlöningsstat för fångvården för budgetåret 1936/1937 ökas med i runt tal 133,000 kronor.

I fråga om de skäl, motionärerna anfört till stöd för sina yrkanden, får utskottet hänvisa till motionen I: 317.

Utskottet.

Vidkommande först Kungl. Maj:ts förslag vill utskottet erinra därom, att Kungl. Maj:t genom beslut den 15 juni 1935 medgivit, att redan under innevarande budgetår finge — utöver tidigare befintlig personal — anställas dels ett biträde åt sinnessjukläkaren vid centralfängelset å Härlanda, dels ock viss extra ordinarie personal vid centralfängelsets å Långholmen sinnessjukavdelning och den till centralfängelset i Norrköping förlagda vårdanstalten för förminskat tillräkneliga förbrytare. Då motsvarande behov av personalförstärkning gör sig gällande även för nästa budgetår, anser sig utskottet böra tillstyrka, att medel i vanlig ordning beräknas för den sålunda erforderliga personalen. Utskottet har ej heller något att erinra emot Kungl. Maj:ts förslag i övrigt.

Vad härefter angår det motionsvis framställda yrkandet om begränsning av arbetstiden för personal i lönegraderna 1—10 vid fångvården, finner utskottet, att, ehuru ifrågavarande personal med avseende å arbetets omfattning och beskaffenhet i allmänhet icke lär kunna anses helt jämställd med motsvarande personal vid statens sinnessjukhus, vissa skäl dock kunna anföras för genomförande av en arbetstidsbegränsning vid fångvården. Ut-

skottet är emellertid för sin del icke berett att på grundval av föreliggande utredningsmaterial taga ställning till detta spörsmål. Med hänsyn härtill och då utskottet har anledning förutsätta, att Kungl. Maj:t har sin uppmärksamhet riktad på spörsmålet, anser sig utskottet icke böra tillstyrka bifall till de i ämnet väckta motionerna.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen må med bifall till Kungl. Maj:ts förslag samt med avslag å herrar Ströms m. fl. och Norlings m. fl. förenämnda motioner (I: 317 och II: 657)

a) godkänna följande personalförteckning för fångvårdsstaten:

Personalförteckning.

Befattning Lönegrad

Tjänstemän å ordinarie stat.

Centralfängelset å Långholmen.

1 direktör av 1:a klass	B 27
1 förste pastor och överlärare	B 26
1 pastor och förste lärare	B 24
1 kamrerare	B 22
3 assistenter av 1:a klass	B 20
2 assistenter av 2:a klass	B 18

Centralfängelset i Malmö.

1 direktör av 2:a klass	B 26
1 pastor och förste lärare	B 24
2 assistenter av 2:a klass	B 18

Centralfängelset å Härlanda.

1 direktör av 2:a klass	B 26
1 pastor och förste lärare	B 24
2 assistenter av 2:a klass	B 18

Centralfängelset i Mariestad.

1 direktör av 2:a klass	B 26
1 assistent av 2:a klass	B 18
1 assistent av 3:e klass	B 16

Centralfängelset i Härnösand.

1 direktör av 2:a klass	B 26
1 pastor och förste lärare	B 24
2 assistenter av 2:a klass	B 18

Statsutskottets utlåtande Nr 102.

Befattning	Lönegrad
------------	----------

Centralfängelset i Växjö.

1 direktör av 3:e klass	B 24
1 pastor och förste lärare	B 24
2 assistenter av 4:e klass	B 12

Centralfängelset i Norrköping jämte den därmed förenade vårdanstalten för förminskat tillräkneliga förbrytare.

1 direktör av 3:e klass	B 24
1 assistent av 3:e klass	B 16

Straffängelset i Uppsala.

1 direktör av 3:e klass	B 24
2 assistenter av 3:e klass	B 16

Straffängelserna i Linköping, Jönköping, Kalmar, Karlskrona, Kristianstad, Vänersborg, Karlstad, Örebro, Västerås, Falun och Gävle.

11 direktörer av 3:e klass	B 24
10 assistenter av 3:e klass	B 16

Kronohäktena i Nyköping, Västervik, Ystad, Halmstad, Sundsvall, Östersund, Umeå och Luleå.

8 kronohäktesföreståndare av 1:a klass	B 16
--	------

Kronohäktena i Visby, Varberg, Hudiksvall och Haparanda.

4 kronohäktesföreståndare av 2:a klass	B 15
--	------

Fångkolonien å Singeshult.

1 föreståndare	B 15
----------------------	------

Bevakningspersonal.

12 uppsyningsmän	B 10
6 yrkesmästare av 1:a klass	B 10
45 överkonstaplar	B 8
29 yrkesmästare av 2:a klass	B 8
402 vaktkonstaplar	B 6
4 första vaktfruar	B 6;
36 vaktfruar	B 1

b) fastställa följande avlöningsstat för fångvårdsstaten, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1936/1937:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till tjänstemän å ordinarie stat, förslagsvis

kronor 2,193,300

2. Avlöningar till tjänstemän å övergångsstat:

- a) Lön och tjänstgöringspenningar eller motsvarande kronor 1,200

A v l ö n i n g s s t a t .

	Lön eller motsvarande	Tjänstgöringspenningar eller motsvarande	Summa
1 kokerska.....	400	200	600
1 kokerska.....	400	200	600
<i>Anm. För envar av angivna två kokerskor kan lönen efter 5 år höjas med 50 kronor och efter 10 år med ytterligare 50 kronor.</i>			
Summa	—	—	1,200

- b) Ålderstillägg, förslagsvis kronor 200 kronor 1,400
3. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, förslagsvis » 146,900
4. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal:
- a) Grundavlöningar
m. m., förslagsvis kronor 263,500
- b) Avlöningsförhöjningar
m. m., förslagsvis » 63,900 » 327,400
5. Särskilda löneförmåner till ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän, förslagsvis .. » 45,000
- Summa kronor 2,714,000;

c) till *Avlöningar till befattningshavare å fångvårdsstaten* för budgetåret 1936/1937 anvisa ett förslagsanslag av 2,714,000 kronor.

4:o) **Fångvårdsstyrelsen och fångvårdsstaten: Omkostnader.** Kungl. Maj:t har i propositionen nr 1 (punkt 37, sid. 88) föreslagit riksdagen att, i avbidan på särskild proposition i ämnet, till Fångvårdsstyrelsen och fångvårdsstaten: Omkostnader för budgetåret 1936/1937 beräkna ett förslagsanslag av 1,202,300 kronor.

I propositionen nr 156 (punkt 4, sid. 30) har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att till Fångvårdsstyrelsen och fångvårdsstaten: Omkostnader för budgetåret 1936/1937 anvisa ett förslagsanslag av 1,202,000 kronor.

Anslaget är i riksstaten för innevarande budgetår uppfört med 1,215,000 kronor. Kungl. Maj:ts förslag innebär alltså en minskning med 13,000 kronor.

Utskottet. Med tillstyrkande av bifall till Kungl. Maj:ts förslag får utskottet hemställa,

att riksdagen må till *Fångvårdsstyrelsen och fångvårdsstaten: Omkostnader* för budgetåret 1936/1937 anvisa ett förslagsanslag av 1,202,000 kronor.

5:o) **Ersättande av visst förskott för fångvårdens övertagande av Singeshult.** Kungl. Maj:t har i propositionen nr 156 föreslagit riksdagen (punkt 5, sid. 30—32) medgiva, att ännu ej ersätta förskott för fångvårdens övertagande av fångkolonien å Singeshult eller 51,046 kronor 93 öre må vid upprättande av bokslut för budgetåret 1935/1936 avföras å den i riksstaten för samma budgetår under uppbörd i statens verksamhet uppförda inkomstiteln »Inkomster vid fångvården».

Efter framställning av Kungl. Maj:t i en den 18 mars 1921 dagtecknad proposition, nr 219, medgav riksdagen dels att till uppförande vid fångkolonien å Singeshult av en logementsbyggnad och en byggnad inrymmande bostad för uppsyningsman m. m. ett belopp av högst 60,000 kronor finge efter Kungl. Maj:ts prövning av fångvårdsstyrelsen av tillgängliga medel tills vidare förskottas för att sedermera återbetalas av den från jordbruket vid kolonien inflytande avkastning eller köpeskillingar för områden, vilka kunde komma att från de till kolonien hörande fastigheter för försäljning avskiljas, dels ock att till dess återbetalning skett medlen i fångvårdsstyrelsens huvudbok redovisades å konto »Förskott för fångvårdens övertagande av Singeshult».

Därefter hemställde Kungl. Maj:t i statsverkspropositionen till 1930 års riksdag (andra huvudtiteln s. 86) om särskilt anslag för inköp av vissa fastigheter för fångkolonien, därvid framhölls att, enär tidigare medgivna förskott då ännu ej blivit ersatta samt dessa ej heller, så vitt då kunde bedömas, torde förrän efter åtskilliga år kunna ersättas, det syntes lämpligast att särskilt anslag för ändamålet beviljades. Skulle i framtiden en försäljning av det till inköp ifrågasatta området komma i fråga, kunde statsverket i varje fall bliva gottgjort för utgiften. Även detta förslag vann riksdagens bifall.

Å nu förevarande förskottskonto har i fångvårdsstyrelsens huvudbok för budgetåret 1934/1935 utbalanserats ett belopp av 51,046 kronor 93 öre.

I ärendet har förslag avgivits av fångvårdsstyrelsen och riksräkenskapsverket.

Departementschefen har för sin del anfört följande.

Såsom riksräkenskapsverket framhållit torde nämnvärt överskott av jordbruksdriften vid Singeshult ej kunna förväntas. De tidigare planerade åtgärderna att genom upparbetande av särskilda brukningsdelar och genom försäljning av dessa förvärva inkomster ha ej kunnat genomföras, varför ej heller härigenom några medel torde kunna inflyta till förskottens täckande.

Då det nu gäller att finna en annan utväg för täckande av förskotten i fråga, synes det icke erforderligt att för ändamålet äska särskilt anslag. I stället torde förskotten böra avföras å inkomstiteln »Inkomster vid fångvården». Som emellertid vid förskottens beviljande uttryckligen förutsatts,

att dessa skulle återbetalas av avkastningen vid kolonien eller av köpeskillingar för därifrån avskilda områden, synes mig riksdagens medgivande böra inhämtas för vidtagande av sådan åtgärd.

I likhet med departementschefen anser utskottet, att avskrivning av ifrågasvarande förskott nu bör äga rum. Mot det sätt, varpå avskrivningen föreslagits skola ske, har utskottet intet att erinra. Utskottet hemställer alltså,

Utskottet.

att riksdagen må medgiva, att ännu ej ersatta förskott för fångvårdens övertagande av fångkolonien å Singeshult eller 51,046 kronor 93 öre må vid upprättande av bokslut för budgetåret 1935/1936 avföras å den i riksstaten för samma budgetår under uppbörd i statens verksamhet uppförda inkomstiteln »Inkomster vid fångvården».

Stockholm den 8 maj 1936.

På statsutskottets vägnar:

C. A. CARLSSON.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Carlsson* i Gävle, *Nilsson* i Gränebo, *Svensson* i Kompersmåla, *Asplund*, *Bergström*, *Nylander*, *Nilsson* i Fredriksfält, *Sandén*, *Tham*, *Johansson* i Faleberg, *Magnusson* och *Bäcklund*; samt

från andra kammaren: herrar *Jansson*, *Strindlund*, *Holmgren*, *Jeppsson*, *Andersson* i Höör, *Persson* i Falla, *Svensson* i Grönvik, *Jonsson* i Eskilstuna, *Andersson* i Prästbol, *Norling*, *Isacsson* och *Aronson*.
